

de les comarques empordaneses

obrint camí

Ens plau fer remarcar la mobilització de les forces liberals de l'Empordà.

A diari rebem missatges de ciutadans que s'adhereixen a la nostra campanya.

No podent contestar particularment a tots els que ens animen a continuar la lluita contra les caduques promocions, voldríem que amb aquestes ratlles es donessin per correspostos.

Els «amics d'avant...!», fermes i infatigables batalladors d'un ideal de justícia i igualtat, no hem defallit en moments de perill, i avui que anem consolidant la nostra posició agraïm sincerament les mostres d'afecte que rebem, les quals ens esperonen a portar endavant la nostra actuació.

Estem treballant cercant la manera d'enllaçar-nos més íntimament amb les forces veritablement d'esquerra, disperses per l'Empordà. Forces que, com nosaltres, havien ajudat a dirigents especuladors de la política, i que adonant-se, a temps, del tripijoc inqualificable d'aquests homes, estan disposades a fer un front únic per assolir aquell règim d'equanimitat i progrés que anhelem els ciutadans conscients.

Aquest període de preparació individual ha estat suficient per a mostrar-nos l'abast de la nostra responsabilitat, i demà aquesta responsabilitat l'encabirem dins una col·lectivitat d'homes sincers i honorats.

Tenim a punt les eines de treball i no serà tard el dia que les repartim ací i allà.

Quan tots ens trobem aplegats sota la mateixa bandera començarem la palestra decisiva que ens farà aconseguir el benestar espiritual i físic que tots freturem.

Gaudirem de la felicitat que plasmarà una munió d'homes encoratjats, solament, per nobles afanys de germanor i humanisme.

de cabanes

la revolució que cal fer

Es una raó evident que la República decepcionà a la massa republicana del país, en veure que a més de tenir tota classe d'atencions als homes de la monarquia, els deixà en el comandament dels seus respectius càrrecs i empleus, com si res hagués passat, continuant fent impossible la vida als ciutadans de dignitat. Sens fixar-se amb les queixes, súpliques i protestes que de tot arreu clamaven justícia i renovació, la República continuava la seva trajectòria suau i tranquil·la, fins que envalentonats del tot els cavernícoles es disposaren a acabar d'una vegada amb aquest estat de coses, ansiosos de distincions i privilegis, però el poble reaccionà al moment fent-los desbaratar els seus criminals intents.

Aquesta reacció popular ha fet que també el Govern reaccionés enèrgicament i es disposi a realitzar les reformes totals, integrals, que fa temps preconitzàvem els homes d'esquerra, però a pesar de les manifestacions clares i terminants fetes pels Ministres dels diferents rams, no crec sincerament que aquestes reformes projectades siguin el prou extensament possible per extingir completament aquestes fetors caciquistes i sectàries, arrelats fonament arreu d'Espanya.

Perquè aquest caire revolucionari que vol prendre el Govern de la República sigui quelcom veritable, caldria netejar minuciosament tots els Ministeris, l'Exèrcit, els Guberns civils, els Municipis, la magistratura, la policia i totes les oficines públiques, de monàrquics, ex-monàrquics, monarquitzants, monàrquics republicanitzats i àdhuc d'alguns republicans de carió, que no saben avenir-se de com la República els tracta tan bé.

No basta tampoc fer una bona tria en els consolats, ambaixades, capitals i ciutats, sinó que des de la vila més gran al poble més petit i des dels poblets a les barriades i masies camperoles, cal fer arribar aquests aires purs de republicanisme, per fer odiar i oblidar aquell gran borbònic que va escampar-se arreu de la nació ibèrica.

Tant com continuïn omplint les oficines de l'Estat aquests reaccionaris, continuaran els tractes de favor i les influències. Tant com hi hagin influències i privilegis, imperarà el caciquisme amagat o declarat, i tant com el caciquisme no hagi desaparegut completament continuaran les coaccions, els odis i l'endarreriment dels pobles.

Aquesta llibertat que ens pensàvem haver obtingut amb el canvi de règim no l'hem

aconseguida encara totalment i per ella treballem i per ella també som odiats, vexats i vergonyós es dir-ho, som considerats gent de desordre i il·lusionats per aquest gros nombre d'hipòcrites i farsants, que és serveixen dels diners de la República per a boicotejar-la i per a sotmetre'ns altra vegada a l'esclavitud com en els temps dels bàrbars.

Quantis funcionaris de l'Estat, d'haver triomfat el traïdor Sanjurjo, estarien a aquestes hores celebrant-ho entusiàsticament!

Per quina raó, doncs, tots aquests *empleiads* i *empleiadassos* continuen percebent les dietes de la República sense tenir en compte que a més de no haver fer res per a portar-la ans al contrari, procuraran traïcionar-la en el moment oportú.

Aquesta gent, que varen acatar la Dictadura servint-la lleialment i varen adherir-se a la política desastrosa del perjur Alfons, no mereixien les consideracions que els ha tingut la República. Es precis per portar la pau i la tranquil·litat en les consciències republicanes, fer aquesta netedat amb escrupolositat i rapidesa o del contrari una altra conspiració – doncs no pararan ací – podria ésser de fatals conseqüències, degut, a què la República es veuria faltada de la veu del carrer, de la massa obrera, de l'ambient del poble que es l'únic que venç en totes les revolucions.

Urgeix, per tant, una intensa i íntegra renovació en tots els òrgans de govern, de no ésser així, nosaltres procurarem amb el nostre petit esforç, combatir i lluitar com sempre, contra tota classe d'injustícies, immoralitats i falsetats i procurarem, també, formar una col·lectivitat d'homes de recta conducta i noble historial, per tal que sota aquell tríptic «*Llibertat, Fraternitat i Justícia*» poguem aplegar-nos tots els ciutadans de sentit liberal i visió històrica que desitjin conviure amicalment amb una nova era de prosperitat i engrandiment, que és l'ideal que persegüim.

MODEST SERRA.

de roses

una aclaració

Ens assabentem que el senyor Marcó ha dit que signar els nostres articles amb el nom de «Sang Nova» és no donar la cara, això ho digué a un company nostre, però l'ex-secretaire del no menys ex-«Real Club» *monàrquico dictatorial* sap molt bé que jo sóc capaç basant-me en la veritat de donar sempre la cara i el pit, puix per damunt de tot sóc, he estat i seré un home sincer disposat a afrontar